

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler în Viena, Praga, Budapesta etc. etc.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful român”,

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul 1879 cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foiei.

Atragem atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșese cu ultima Martie 1879 ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie expedirea silită a sista sau a întârția cu expedarea foiei*). Acei on. dd., cari prenumără de nou, să nu întârție, pentru ca editura să se poată orienta cu tiparul esemplarelor.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire prin asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumărantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime să fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în expedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Cerculariu arhiepiscopescu.

Nr. 846 Pres.

Iubitului cleru și poporu dreptu credinciosu din tractulu Sibiuului II.

Daru și mila dela Domnedieu Tatalu și Domnulu Nostru Iisusu Cristosu!

Dupace a placutu lui Domnedieu a chiamă din viétia pre parochulu nostru din Resinari, Sav'a Popovicu Barcianu, caruia i se concediu-se în timpulu din urma administrarea provisoria a protopresbiteratulu Sibiuului II, amu aflatu de bine a incredintiă conducerea interimala a acestui tractu vacantu protopresbiterulu și asesorulu consistorialu Moise Lazaru din Sibiu

în calitate de administratoru protopresbiteralu.

Acést'a aducemu la cunoscintiă Iubitulu Nostru cleru și poporu dreptu credinciosu din protopresbiteratulu Sibiuului II. cu acea: că pana la alte mesuri ce voru urmă de aici pentru conducerea acestui tractu, atatu preotimea, catu și poporul se cunosceti pre numitul protopresbiteru și asesoru consistorialu Moise Lazaru de alu Vostru administratoru protopresbiteralu și se-i dati tota cuvenit'a onore și ascultare, și în afacerile oficiale se Ve adresati catra densulu.

Impartasindu-Ve de altminte binecuvântarea Nôstra archierésca!

Sibiu, 14 Martiu, 1879.

Alu Vostru

voitoriu de bine

Ortodocsulu arhiepiscopu alu bisericeii resaritene în Transilvaniă.

Mironu Romanul m. p.

Sibiu, 12 Martie.

Cabinetul cislaitan cu firma Stremayr este acum un cabinet destul de înaintat în zile. ca să nui mai dicem cabinet nou, dar este un cabinet tăcut. Puțin vorbesce și puțin face să se vorbească de densul. Nici dragostea cea ardețoare ce era între cabinetul Auersperg și presa maghiară în timpul, când era să apară cabinetul Stremayr pe scenă, nu se mai simte. Poate că au stêmperat-o potopul dela Seghedin.

Dar să nu glumim în timpuri și cu lucruri serioase.

Cabinetul Stremayr pare a fi ca omul pe gânduri, ca omul când are să se apuce de un lucru. El tace și..... coace.

Senatul imperial de astăzi are săși dea sfârșitul cât de curând, pentru că după legile frii parlamentari așa i este ursit. Cabinetul cislaitan înnoată dară cu parlamentul seu cătră mal, pentru ca să se pregătească de periodul viitoru parlamentar.

Că este cabinetul cislaitan preocupat de gândurile viitorulu de pe acum, nu ne mirăm. Este grea problema, ce vrea să deslege, sau pregătesce calea pentru a o deslega și apoi este lucru de mirat, dacă se pune cineva pe gânduri, când trebuie să se sfătuiască cu sine însuși, de unde și cum să înceapă lucrul?

Pe la 25—27 Ianuarie, când se vorbia că Taaffe are să compună cabinetul cislaitan, noi diceam, că dacă vine Taaffe, dacă vine Hohenwarth la ministeriu, sînt cu puțință tranzițiuni constituționale în monarhie, tranzițiuni ca la 1860, ca la 1865—67. Nici Hohenwarth, nici Taaffe n'a construit ministeriul pentru jumătatea apusană a monarchiei. A venit însă în cabinetul lui Stremayr Taaffe ministru de interne.

Posițiunea lui Taaffe ar fi dară secundară în cabinetul lui Stremayr și ar fi fără influență asupra evenimentelor constituționale. Pașii cei domoli ai ministeriului și larma cea destul de cumplită a opozițiunei de dincolo de Laita împedecă deocamdată judecata exactă asupra atitudinei cabinetulu de dincolo de Laita. Sînt cu toate aceste și semne cari dovedesc, că cabinetul Stremayr, cu Taaffe în sinul seu, tot se mișcă.

Salva care se dăduse din Praga înainte de căderea cu desevêșire a lui Auersperg, a amuțit. Despre tranzițiuni cu Cechii n'ai n'a mai fost de atunci încoace pomenire. Și lucru curios, se dice că prezența lui Taaffe în ministeriu cislaitan însuflă între Cechi incredere în toate părțile. Oferă însă ministeriul de interne de dincolo atâtea garanții, ca să poată fi motiv de increderea Cechilor? Pentru ca să ofere garanțiile aceste trebuie să aibă arsenalul constituțional gata, cu care să prevină opozițiune acasă și să întimpine opozițiunea unghurescă și poate și polonă. Ungurii, cu deosebire, găsesc, că pretenșiunile Cechilor îi amenință.

S'ar paré la prima vedere, că toată cestiunea aceasta pe noi nu ne interesează cu atât mai puțin ne poate privi. Dar dacă, privind lucrul din punctul de vedere al Maghiarilor, o tranzițiune cu Cechii dincolo de Laita ar ave o mare influență asupra Ungariei, de bună samă atunci nici pe noi, cari sîntem cetățeni ai Ungariei în înțeleș mai îngust și ai monarchiei în înțeleș mai larg, nu ne poate lăsa cu totul indiferenți.

Dacă nu mai mult este o dorință, ca să nu perdem din evidență dezvoltarea politică din tot cuprinsul unei monarhii, în a cărei sin ne aflăm și noi Români.

Adevărata activitate a cabinetulu cislaitan, după semnele ce se arată se va începe cu fiitoarele alegeri pentru senatul imperial. Atunci vom fi în stare a cunoasce mai bine intențiunile ce se coc dincolo de Laita.

Până una altă trebuie să ne exprimăm numai părerea de rău, că la noi dincoace, în așa numita Transilvanie, din partea celor ce au puterea în mână, se iau simptomele aceste prea pe ușor și în loc de ași câștiga amici pentru eventualele lupte constituționale, fac tot ca săși înstrăineze toate elementele.

Am dori ca părțile cele bune atât dincoace cât și dincolo de Laita să ese deasupra, să facă noue lupte de prisos, mulțămind acolo și aici elementele nemulțămite, ca în tot cuprinsul monarchiei să domneasă buna înțelegere și buna învoire între toate popoarele.

Revista politică.

Sibiu, în 14 Martie.

El grozav Sécuiul Ugron Gábor în mânia lui! Adecă sciți — gură! În una din ședințele din urmă a dietei ungare se desbătea asupra budgetulu de culte și instrucție, și venind la rënd rubrica „scopuri bisericesci” Kosuthianul Ugron Gábor se sculă și declamă: „Să nu se mai sufere ca pos-

FOIȚA.

Aventurile

doctorulu Van-der-Bader.

Din franțozesce de Evariste Carrance.

(12. urmare.)

X.

Familia Pieters. (urmare).

Ciudată familie, familia lui Pieters. Mare și slab, capul ei, avea gustul de a se ocupa cu sciința, și făcând studiile sale pentru a se face un învățat, el ajunsese... comisar de poliție la gara de Anvers.

Angelica Pieters, vrednica soție a comisariulu, representa un tip din nenorocire prea răspândit în societate*).

*) Autorul acestei scrieri n'are intenția de a vătéma susceptibilitățile amabilelor femei, cari, iubind literile, le jertfesc orele lor libere; dar, pecând el este cel dintâiu, care-și face omagie sale, acelor regine a inteligenței, cari seamănă flori în calea spinosă a vieții, el trebuie să infrunte cu asprime pe acele mame de familie, cari, având numai o proastă ambiție, își desvălesc sârăcia lor spirituală înaintea lunei, își ne-

Ea se ocupa de literatură, făcea versuri, și silea pe amicii ei să le asculte.

Casa lui Pieters arare ori avea visite; manuscriptele Angeliceii îi alungase.

Numai agenți comerciali, acesti bravi oameni, cari nu se tem nici de vânt, nici de ploaie, nici de grindine, nici de frig, băteau câte-odată la poarta casei.

Doamna Pieters, stăpână absolută, primia pe călătoriu, și îi arăta din când în când onorul de a-i primi servițiile, ce i le oferia; dar Dumnezeule cu ce preț, pentru sêrmanul nefericit!

Doamna Pieters, care — case spunem adevêrul — nu era urită, deși avea patru-deci de ani, nu povestia de loc cu plăcere, de cât de literatura contimpurară.

gligă datorințele lor adevêrate, pentru de a usurpa în domeniul artei un loc, pre care nește amici complesanți, dar vinovați, au slăbiciunea de a li-l oferă. Ele (aci facem puțin portretul doamnei Pieters) sînt fără îndoială poete rele și fără îndoială și mai rele mame de familie. Ev. C.

Conversația, aruncată odată pe acest teren, nu se oprî așa curând.

Autorii însemnați, aduși odată în conversație, își ușora primirea din cauza deșertăciunei stăpânei casei.

— Am vêțut pe George Sand în retragerea sa, aproape de La Châtre, dicea călătoriu, înțelegând situația...

— Ah! replică femeia comisariulu, mi vei permite săți cetesc epistola din urmă, ce a avut afabilitatea de a mi scrie.

Epistola se cetia, călătoriu cădea în estasă și pseudo-literata continuă:

— Mi voui lua permisia a îți ceti și versurile, care au provocat acest șarmant respons al autorei: *Marquisulu de Villemer*; și călătoriu trebuia să asculte cetirea unui poem fără sfârșit, despre: *Bogățiile naturei și splendoarea ceriurilor*, o lucrare de nouă mii opt sute opt-deci și doi alexandrini, care nu e sfârșită nici în momentul, când scriem aceste rënduri. Călătoriu, puțin versat în literatură, ascultă suta dintâiu de versuri fără a se mișca; la a doua sută el a-

runcă priviri neliniștite asupra manuscriptulu, la a treia el cugeta că pseudo-literata nu i va pute cumpăra mai puțin de cinci-deci butelii de vin; la a patra el își îndoi comisiunea, și la a cincea el își presentă cărticica de notițe.

În general, doamna Pieters recompenza complesanța agentulu comercial prin o mică comandă, care l îndatori de a mai fi o oră un binevoitor ascultător.

Constanța Pieters, vrednica fiică a acestei părechi încântătoare, era o blondină subțirică și mică, cu o privire nehotărîtă, și rumenă la față. Ea era de două-deci și patru de ani, și gurile rele, diceau despre ea, că neflându și până la moment un bărbat, va ave să remână fată bătrână. Două mari pasiuni preocupau moștenitoarea familiei Pieters:

Mai nainte de toate, dorința de a se mărita; și apoi, pasiunea de colecții. Constanța voia să se mărite cu ori ce preț; privirea ei vagă devenia câte odată provocătoare, și mai mult ca un agent comercial a reportat surisele și

turile de sub aceasta titlu să fie date pe mâinile unor bărbați, cari urmăresc scopuri dușmane statului. Aici stă o sumă de 189,000 fl., ce se întrebuintează pentru biserica grecească de ambele rituri, și banii acestia dați din partea statului ca subvențiune episcopii grecesci (!) îi întrebuintează pentru plătierea de astfel de oameni, cari combat idea de stat. Tocmai acum, când vedem, cu cât zel și cu câtă esagerare pășesc oamenii acestia față cu o astfel de faptă, precum este *introducerea obligatorie a limbii maghiare în școlile populare*, tocmai acum este de lipsă, ca statul să fie precaut și să lase a se împărți aceste sume prin organele sale proprii, pentru ca acele să nu se întrebuinteze împotriva ideii de stat, ci pentru scopuri religioase...

Ținem sub demnitatea noastră, a mai combate astfel de suspiciuni, chiar și dacă n'ar fi de o proveniență atât de — ilustră.

În sfârșit se termină și desbaterea specială asupra bugetului, și politiciii dietei unguresci pot să-și urmeze eară aplecării lor firești, a face politică mare, a 'și sparge capul Europei. Tractatul de Berlin este la ordinea zilei și mulți deputați maghiari nu vreau să-l recunoască cu nici un preț.

De sigur vor mostra și amenința pe Europa întreagă pentru scopurile sale îndreptate în contra ideii de stat maghiare. Cum se vor mai speria sirmanele puteri europene! —

Pe când în dieta Ungariei se perorează neincetat despre tractatul de Berlin, puterile europene se ocupă mereu, în mod mai puțin platonice cu deslegarea cestiunilor complicate, ce au rezultat și rezultă din acel tractat. Un organ însemnat din Londra raportează în privirea aceasta, că politica Angliei față cu Rusia n'a pierdut nimica din firmitatea și hotărârea sa. Este vorba adecă de cestiunea Rumeliei de ost, a cărei relațiuni, după retragerea Rușilor, par a deveni foarte incurcate. Adunarea națională a Bulgarilor din Tirnova stăruiește mereu la realizarea unirei principatului Bulgaria cu Rumelia resăriteană. Principele Dondukoff îi susține pe Bulgari cu toată energia în năzuințele lor; ba într-o convorbire cu al doilea împăternicit englez la comisiunea europeană pentru Rumelia resăriteană, cu lordul Donoughmore, principele Donducoff declară, că pecăt stă în puterea lui, el va împedeca executarea programei engleze, fie aceasta de ori ce natură.

Donducoff își bătă apoi joc de tractatul de Berlin, de comisiunea pentru Rumelia resăriteană etc. Cumcă

principele nu perorează numai, se vede și din purtarea de tot ofensivă a Bulgarilor față cu directorul de finance Dr. Schmidt, care în ciuda scutului militar din partea generalului rusesc Stolypin, a fost silit a se reîntoarce la Filopopole, fără a fi isprăvit ceva.

Cu toate aceste situația pare a se îndrepta, dacă luăm în considerație scrierea mai nouă din Londra dto 25 Martie, după care Salisbury a declarat în casa de sus: Remăne-rea flotei engleze în marea Marmara ar fi inoportună, deoarece guvernul englez nu se îndoiesce despre împlinirea de obligațiunilor rusesci, a deșerta Rumelia resăriteană, Bulgaria și România. În cas de neîmplinire a tractatului, sultanul ar fi împuțernicit, a pretinde ajutorul Englezilor.

† Sava Popoviciu Barcianu.

Un simțământ de adâncă durere te cuprinde în fața mormântului ridicat preste locașul, unde se odichnesce acum pentru vecie un bărbat, care a încărunit în neobosita activitate pentru poporul seu.

Nu departe de capela frumoasă, ce s'a ridicat preste cripta nemuritoriului Andreiu Șaguna vedem un mormânt modest — modest, ca și viața bărbatului, ce odichnesce aici. Este mormântul parochului Sava Popoviciu Barcianu.

Cine nu cunoaște acest nume? El 'și-a eluptat pre lângă toată modestia purtătorului seu, un mare teren la poporul român și a trecut departe preste hotarele patriei noastre.

Dacă ne încercăm în următoarele a da în grabă, așa cum ne-a surprins întâmplarea, o schiță biografică a acestui prea vrednic bărbat, care de puține zile a părăsit cele pământesci, credem a ne împlini numai o datorință sfântă față de public și față de repositul.

Sava Popoviciu Barcianu s'a născut la anul 1814 în comuna Reșinari. Tatăl seu, paroch în Reșinari, sciind prea bine aprețu însemnătatea instrucțiunii, a trimis pe tinerul Sava la Sibiu la școala. Luptându-se cu nenumerbare necasuri, ca toți Românii, ce cercetau pe vremea aceea școala, Sava a absolvat gimnasiul din Sibiu și s'a dus la Cluj la „filosofie.“ Lipsit de mijloacele subsistenței tinerul student s'a oferit unor familii ca instructor de casă. Însă, sciind că este Român sau mai bine „walach“ el n'a avut intrare nicăiri. Așa sub pseudonimul „Sabini“,

de naționalitate italiană, Sava s'a prezentat unei familii unguresci boeresci din Baia-mare în Ungaria și fu primit ca instructor în casă. „Sabini“ 'și-a dat toată silința a corespunde misiunii sale și prin studiu privat el 'și-a însușit limba italiană și francesă așa încât ambele le vorbia și le scria perfect. După ce Sava 'și-a dobândit aci vro doi bani, a plecat la Viena și s'a înscris la universitatea de-acolo, pentru a asculta medicina. Însă numai un singur semestru a putut-o face aceasta, căci tată seu 'l-a chemat acasă, din cauză, că al doilea fiu al seu, Servian, (astăzi membru al curții de apel din Murăș-Oșorheiu) avea se meargă la „învățătură“.

Intors în patrie, Sava se făcu învățătoriu la școala din Reșinari și la anul 1839 se hirotonise de paroch acolo prin episcopul Moga.

Înzestrat cu multe și frumoase cunoștințe, parochul Sava a fost chemat de repețite ori atât de biserică cât și de stat a ocupa pozițiuni înalte însă el totdeauna le-a respins voind a fi și a rămâne numai paroch. Nici chiar fericitul metropolit Andreiu Șaguna pe care părintele Sava îl iubia și îl adora, nu 'l-a putut indupleca a părăsi cercul seu modest, ce și 'l-a ficsat.

Acî incungiurat de estinse și frumoase grădini de pomi, cultivate într'un mod, care făcea onoare ori-cărui pomolog, aci în mijlocul economiei sale de câmp ședeia și lucra modestul paroch la gramatica sa germână-română, la dicționarul seu și la scrierile sale populare. Casa lui era deschisă totdeauna și ori-cui și era fala tuturor. Și când îl chema națiunea sau biserică, Sava Popoviciu Barcianu își binecuvânta familia, lăsa toate și alerga acolo, unde era lipsă de el pentru binele națiunii și al bisericeii sale. Și deun nu arare-ori s'a întâmplat aceasta în viața lui! În 315 Maiu 1848 aflăm pe părintele Sava în mijlocul adunării naționale dela Blaj; în 1849 la Olmütz în deputațiunea română la imperatul Ferdinand; în 1852 la Viena în deputațiunea română la imperatul Francisc Iosif; în 1856 în România ca superior militar atașat trupelor austriace de ocupațiune; îndată după aceea îl aflăm ca director al școlilor centrale din Reșinari, apoi earăși ca profesor de teologie la seminarul din Sibiu; îl aflăm ca asesor consistorial, etc. etc.

Și era constituțională bisericăscă 'l-a distins prin multe oficii onorifice, care le purta cu cea mai mare conștiințiositate.

O trăsătură frumoasă a caracterului seu nobil, a fost **milostenia**. În toată vremea casa părintelui Sava era cercetată de neputincioși și seraci, cărora cu o mână darnică le ușora

— Și ținta aceasta, nu o putem cunoaște, insinuă Constanța?

— Vi se va povesti frumoasele mele curioase, dișe Pieters; acuma se mergem la masă.

Noi scim, că învățatul semăna cu cealaltă lume, prin o plăcere tare pronunțată pentru o masă bogată, el lăsa de a fi condus, în sala vecină fără a băga de samă, că Angelica i se acăță de braț și se puse la masă oftând mulțumită din adăncul inimei.

El se află aședat între doamna și domnișoara Pieters.

Funcționariul descoperi supiera din care eshală un miros plăcut de mazere verde.

Van-der-Bader întinse farfuria sa ca un copil...

Prin mișcarea, ce o făcu, cartea sa: *Amorul*, de Michelet, ce o ținea în subsuoară cădă pe genunchii Constanței.

— Ah! exclamă tinera fată, care bucuros ar fi voit să nu mai fie fată, că m'a cuprins?

(Va urma)

esența, și nime din acestia nu eșă din curte, fără de a cere binecuvântarea ceriului preste casa parochială unde locuiau adevăratele învățători și le mântuitoriului omenimei.

Zelul și activitatea le-a păstrat părintele Sava până în cele din urmă momente ale vieții sale. Puterile trupesci slăbise deja și el lucra cu o diligență de fer la un dicționar german-român, care însă nu 'l putuse termina. La stăruințele amicilor să s'a hotărit a primi în împregiurări foarte critice ale sănătății sale administrațiunea tractului protopretoral al Sibiului, și cu atâta conștiință a purtat el aceasta sarcină grea încât numai cu două zile înainte morții sale a depus oficial în mâinile consistoriului.

Putem dișe cu deplină conștiință că prin moartea parochului Sava Popoviciu Barcianu, biserica noastră a pierdut un fruntaș al ei, națiunea azeos luptătoriu, literatura română un vrednic propagator, comuna, la care aparținea pre cel mai distins membru seracii pe un povățuitoriu al lor, și jalnica familie pe un bun și iubitoriu părinte.

Fiei țarina ușoară și în veci poimenirea lui!

Discursul

dului Ioan Brătianu în cestiunea revizuirii art. 7 din Constituțiune (cestiunea Ovreilor).

(Urmare).

Când însă s'au rădicat și în Camera și în Senat discuțiuni foarte aprinse, și trebuie să motivăm propunerea, în fața acestei stăruințe, am diș: mai bine să cedăm, dacă cu aceasta am pute să dobândim unanimitatea Corpurilor Legiuitoare: căci aceasta ar fi o mare forță pentru țara noastră. Atunci când o națiune întreagă pronunță, într'un singur mod, chiar dacă modul acela nu este privit ca cel mai zimerit, totuși el este respectat. Toată munca noastră a fost dară să avem unanimitatea, pentru ca în această cestiune națională să nu se despartă nici chiar partidele cele mai opuse, adecă nu numai partida liberală să nu se fracționeze, ci chiar toate partidele de principiele cele mai diverse să fie unite în aceeași cugetare. Așa am reușit noi cu toate cele mai naționale.

O voce. De ce nu am reușit cu Basarabia?

D. președinte al consiliului Basarabia? V'am diș la timp în ședința secretă, și vă repet astăzi aci: dacă am fi intrat pe terenul transacțiunilor și am fi primit să ni se dea îndoit și întreit de ce prețuia Basarabia, am fi fost desconsiderați înaintea lumii întregi. (Aplause). Am avut durerea de-a perde Basarabia; dar am câștigat înaintea Europei considerațiunea și reputațiunea, că sântem o națiune care ține la esistența sa națională, care ține la pământul seu, la patrimoniul seu național. (Aplause). Aceasta ne-a rădicat, nu ne-a scădat. (Aplause).

Revin însă la cestiune. Când am vădut că în secțiuni motivarea are mai mulți sorți decât nemotivarea, trebuia oare să venim a vă impune părerea noastră, a vă dișe că țara este pierdută dacă nu voii să primiți declarațiunea nemotivată, așa cum am înfățișat-o noi? Nu, dlor; am căutat numai să vedem dacă acele motive pot să dobândească unanimitatea Corpurilor Legiuitoare. Aceasta a fost toată munca noastră, aceasta a fost scopul declarațiunilor ce am făcut; în toate ședințele secrete ale Corpurilor Legiuitoare, nu am ținut alt limbajiu.

Voci. Așa este!

O voce. Scim noi delegații.

D. președinte al consiliului, I. C. Brătianu. Nu este nevoie să o spună delegații, căci acolo eram toți: Camera și Senat.

Când însă am vădut că nu poate să se facă o apropiere între motiștiții din Camera și motiștiții din Senat, am pus

alusunile ei, fără a cuprinde întreaga lor însemnătate deosebită.

Constanța, fără îndoială, pentru a se distra și pentru a da esistenței sale monotone viață, începuse a culege pene dela toate paserile cunoscute, și apoi timbre postale de toate naționalitățile.

Aceasta la sêrmana fată era o boală trecută în stadiu chronic... Ah! de ar fi putut culege bărbații!

Dar peșitorii, spăriați de această trinitate, redutabilă a familiei Pieters, nu veniau de loc și Constanța în zadar căuta în giur, ea, durere, nimic nu vedea venind! Tocmai în astfel de împregiurări apără de odată Van-der-Bader.

Pieters, recomandă cu față veselă, pe profesorul, ce părea intimidat.

— Draga mea, exclamă el, adresându-se cătră nevastă-sa, norocul pare că se așeadă la masa noastră în persoana celui dintâiu învățat al Hollan-dei; 'ți presentez pe celebrul doctor Van-der-Bader, profesor la universitatea din Leyden.

Și când doctorul, precum se ve-

dea, foarte rău dispus gângănea vro câteva cuvinte, Angelica 'l intrerupse cu vioiciune:

— Bine ai venit la noi, domnule doctor, dișe ea, privindu' l cu un aer inspirat; poesia te salută ca pe unul din semi-deii sciinței!

În momentul acesta, apără Constanța și aruncă eroului nostru o privire asasină.

— Doctorul Van-der-Bader... adecă... dișe mama, a cărei memorie, se umpluse de rime, un învățat!

— Însurat? întrebă Constanța cu dulceață.

— Ba, dișe Pieters încet.

— Me duc se caut albumul meu, cugetă tinera copilă.

— După prânț, dișe Angelica, care găcice intenția ficei sale, și apoi se adresă cătră doctorul:

— D ta vei fi cam ostenit, domnule!

— Nici de cât, respunse profesorul, n'am dreptul de a fi ostenit, înainte de a fi ajuns ținta mea.

— Ce om! exclamă funcționariul cu admirațiune.

cestiunea din nou înaintea Adunării. D-nii delegați, trebuie să le recunosc acest merit, au arătat dorința, să mai facem o încercare de apropiere și în urma unei discuțiuni au mai modificat motivele d-lor. Atunci ear am ținut — și în aceasta onor. d. Vernescu 'mi-a dat dreptate — am ținut: dacă Senatul va primi declarațiunea sub această formă, atât mai bine, fiind că tot ce poate fi mai folositor e, să dobândim unanimitatea în cestiunea de față. Dar nu s'a putut. Onor. d-ni deputați ce au luat cuvântul v'au spus pentru ce. Mai întâiu pentru că moțiunea nu este constituțională; al doilea pentru că este pericol pentru țară, de oare ce se indică deja o soluțiune și nu este încă timpul pentru aceasta; soluțiunile nu se indică decât atunci când se pot da; nu trebuie să veniți mai dinainte să arătați o soluțiune pe care numai Constituanta, ear nu d-voastră, are misiunea să o dea. Prin aceasta n'ați face decât o armă în contra țerei.

De aceea noi ne propunem să venim să vă anunțăm, că nu primim motive care implică o soluțiune și să spunem cuvintele pentru ce. Am și venit îndată înaintea d-voastră și v'am ținut: d-lor nu vedeți pericolul care ar fi dacă nu ne am înfățișa înaintea Europei cu o singură voință, mai cu samă când motivele d-voastră ar fi espicate chiar de Români în defavoarea țerei; nu vedeți ce arme am da străinilor în contra noastră?

Nu este mai bine să adoptăm aceea propunere pe care d-voastră o numiți a dlui Carp? Aci să 'mi dați voie să vă spun că d-voastră exploatați animositățile de partide pretinzând, că aceea propunere este a d-lui Carp. Dar însuși d. Vernescu a recunoscut, că d. Carp n'a făcut altceva decât a adoptat ideea din mesagiul guvernului. Prin urmare dispară d. Carp și să revenim la ideea noastră primitivă, ca la cea mai puțin periculoasă și ca una care a putut să unească mai multe voturi.

D-voastră, minoritatea, care v'ați despărțit de majoritate, nu numai că ve țineți de propunerea cea dintâiu, dar încă ați modificat-o accentuându-o mai mult și indicând o adevărată soluțiune, ceea ce 'nu era în propunerea motivată la care aderăsem sub rezervă de a întruși unanimitatea.

Prin urmare, vedeți că guvernul a fost corect. Dorința și voința lui a fost să fim și acum uniți, ca în toate cestiunile cele mari. Mai cu samă în cestiunea aceasta, care este, o repet, mult mai mare decât toate celelalte și care se impune chiar ca o cestiune internațională din cele mai dificile, trebuie să fim unanimi de aceeași părere.

D-voastre v'a părut rău, cum v'a spus și d. Chițu, că a venit opozițiunea de principie, opozițiunea adevărată, și s'a unit cu părerea guvernului.

Dar, după cum v'am spus și în ședința secretă, noi în toate cestiunile cele mari, nu numai că am căutat să raliăm la ideile noastre pe adversarii nostri politici, 'i-am pus pe ei să le formuleze și să ia cuvântul. Aduceți-vă aminte de divanul ad-hoc, de alegerea principelui Cuza! În totdeauna noi, partida liberală națională, am dat întâietatea adversarilor nostri politici, care trebuie să le recunoaștem din multe puncte de vedere, erau interesați să fie de alte opinii. Mai ales în alegere de domn, erau candidați la domnie, erau în joc interesele lor personale și ambițiunile lor, ambițiuni care în totde una orbesc pe oameni și din nenorocire vorbesc mai tare decât chiar interesele cele mai vitale ale țerei. Noi, partida națională liberală, atunci când a fost în cestiune alegerea principelui Cuza, când a venit apoi alegerea principelui Carol, n'am făcut ceea ce faceți d-voastră astăzi cătră noi; n'am venit să acuzăm pe adversarii ideilor noastre, că ne fac opozițiune pentru că au cutare intențiuni, ori cutare ambițiuni. Nu, d-lor. Aceasta nu o puteam face pentru că ne-am fi pierdut cauza: din contră, 'i-am considerat pe toți ca de cea mai bună credință; pe toți câți veniau să se pună pe terenul intereselor celor mari naționale, nu numai că 'i primiam cu brațele deschise, dar le dam chiar întâietatea. Astfel d-lor, dela 1848 și până astăzi a

reușit în toate cestiunile cele mari partida națională și liberală, ear nu făcând din toate cestiunile o armă de partidă.

N'am căutat să sfărîmăm pe adversarii nostri politici, ci din contră, ne-am făcut chiar punte pentru dînșii ca să poată trece pe terenul ideilor partidei liberale și naționale. Astfel am adus noi țara în pozițiunea în care se găsește astăzi. (Aplause). Astfel onorabile domnule Vernescu, aveți astăzi o moștenire, cu care 'mi este teamă că voiți să faceți cum fac toți aceea, care moștenesc fără să fi muncit (Aplause).

Într'o cestiune așa de gravă, așa de delicată, care atinge toate interesele națiunii române, d-voastră găsiți oare că este rău că d-nii Boerescu, Dim. Ghica, Maiorescu, Carp, și chiar d. Manolachi Costachi, care trecea de cel mai mare filo-israelit, găsiți rău, țin, ca toți acestia să vină să se puie pe același teren cu noi, să țină, că cestiunea israelită este o cestiune economică, socială și națională și că nu putem să o deslegăm decât numai conform cu interesele naționale? (Aplause). Când vom pași toți pe acest teren, socotiți că în fața Europei nu vom fi mai puternici? Ce voiți d-voastră? De ce ve țemeți? Că unii dintre d-lor vor trăda cauza națională? Mai întâiu nu poate să fie admisibilă o asemenea bănuială; și apoi aceia, care ar comite această trădare nu ar face decât a se sinucide, și chiar atunci nu ar pute să compromită întru nimic interesele noastre sociale, economice și naționale, de oarece națiunea întreagă s'ar rădica în contra lor.

D-voastră, cum v'a țin onor. Chițu faceți o crimă guvernului pentru, că a căutat din toate puterile sale, ca toată suflarea românească să fie strins legată în această cestiune! Socotiți oare că spre a deslega o asemenea cestiune, nu trebuie ca inimele tuturor Românilor să bată cu o singură inimă, ca toate capacitățile, toate inteligențele României să fie la un loc, spre a căuta cu toții împreună soluțiunea cea mai nimerită? Eaca unde este pentru mine siguranța viitorului României. (Aplause)

Dacă însă veți pune cestiunea cum ați pus-o d-voastră, bănuind pe toată lumea și făcând din această cestiune o cestiune de partidă, pretinzând că numai o fracțiune din partida liberală are instinctul conservățiunii naționale, atunci veți compromite cauza țerei. (Aplause)

Onor. d. Vernescu a pus cestiunea ministerială. Eu însu-mi aveam de gând să o pun. Dar membrii autorizați ai majorității m'au conjurat să nu o fac cu ocaziunea unei cestiuni care atinge interese așa de vitale ale țerei, și atunci am cedat.

D. Vernescu pune însă astăzi cestiunea ministerială într'un mod astfel, cum aș pute țin, că 'mi pune cuțitul la gât. Că ce interes a făcut-o d-sa aceasta? Eu 'lam înțeles! De a dona și după eșirea d-sale din ministeriu, trecând pe banca de deputat, a început să ne facă opozițiune; atunci 'i-am țin, că prea o lucrul pe față, prea curând o începe și că ar trebui să mai aibă puțină răbdare, cel puțin pentru a scăpa aparențele. Dar pe atunci d. Vernescu căuta să ne hărțuiască pe toată ziua în cestiuni mai mici; nu era pus încă în joc viitorul României, viața României. Astăzi însă, când și din această cestiune eminentele naționale onor. d. Vernescu caută a face o cestiune ministerială. o armă de partidă, eu trebuie să 'mi dau socoteală de ceea ce d-sa voiesce, și de aceea declar că noi sîntem gata a lăsa d-lui Vernescu locul nostru de pe aceea bancă...

D. Vernescu. Nu, nu.

D. Președinte al consiliului. Da; ești datoriu să vii în locul nostru eând declarați că nu ai încredere în acest ministeriu.

D. Vernescu. N'am țin aceasta.

Voci. Așa a-ți țin (sgomot).

(Va urma.)

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Timișoara, în Martie. (Neadevărul guvernamental, — în fața Maj.

Sale a Regelui). Catastrofa orașului Seghedin, prin grandiositatea ei înfloritoare, a străbătut în Europa, ba chiar în lumea întreagă, și a moiat inimile săracilor ca și a bogăților, a servitorilor, ca și a domnitorilor, a vecinilor ca și a străinilor de o potrivă pentru poporul nefericit, în cât toți cu toții au sărit în ajutorul și întru alinarea suferințelor celor nefericiți.

Însă ori cât de mare, cât de grandioasă este această catastrofă pentru Seghedin, totuși — dacă judecăm faptul obiectiv, — se pare că este cu mult mai mică, mai neînsemnată, de cât cealaltă catastrofă, nu a Seghedinului, ci din Seghedin, în tîmplată la 17 ale cur. în prezența, în fața prea înalt. persoane a Maiestății Sale, a Monarhului. Da, putem țin cu multă pozitivitate, că această catastrofă pentru țara întreagă este cu mult mai grandioasă, mai rară, și mai daunoasă.

În această și memorabilă, carea în istoria patriei, ar trebui să fie tot așa de neagră, ca și noaptea de 12—13 ale cur. pentru istoria orașului Seghedin, — în aceeași și țin, dl comisariu al înaltei stăpîniri, reprezentantului înaltului regim, în sfera sa de activitate, față de Monarch, de supremul cap al statului, nu numai că a retăcut multe lucruri, pre cari lumea le scie, și cari trebuiau descoperite, ci a cutezat chiar a vorbi neadevăruri, pe cari martori oculari, persoane prezente momentan le demințiră, și le descoperiră de minciuni, ce indignară apostolica persoană.

Și faptul acesta e constat în diaristica de toate limbile din țară, în dieta țării, în Europa întreagă, ear regimul țării, mandatariul minciunosului, nu numai că nu desaprobează, nu numai că nu pedepsește faptul, ci îl ascunde, îl acopere, netezesce îl face și adoptează în fine de al seu — în vederea Europei, în vederea lumii întregi.

Dar este doară faptul acesta unic singur, ca să 'l putem considera de eroare și din partea cauzatorului, și din partea regimului? Nu, durere nu! ci calea și maniera aceasta e sistem de guvernare în țară, e unica și ultima armă a regimului actual cu carea se susține, se apără și abate dela țară dreptatea.

Faptele afirmate din partea regimului despre Seghedin sînt neadevăruri; egalitatea și egala îndreptățire a popoarelor din țară e neadevăr, neadevăr este și aceea, că în regim actual ar dorî poporului alta, — de cât maghiarisarea lui; — neadevăr este că Rutenii (poporul) doresc maghiarisarea lor, neadevăr este și aceea că o doresc Români din Marmăția ori de ori unde. Cel mai mare neadevăr însă este: patriotismul domnilor dela putere! și cel ce susține, proteje și ascunde aceste neadevăruri, acela, fie chiar înaltul regim, se face părtaș de ele.

La domni de la putere cuvintele: patria și patriotismul, nu sînt decât un vîlv al modei rafinate, prin carele ei, în tocmai ca hidele, îl trag pe față nu pentru de ași scuti frumseța, ci pentru ași ascunde rușinea pentru a se ascunde de soarele adevărului și al dreptății atunci, când înfig cuțitul otrăvit în cele mai sacre și naturale drepturi ale popoarelor nemaghiare; atunci când pe capii bisericesci pentru împlinirea sacrei lor datorințe, ca patriți adevărați și sinceri, îi acuză înaintea Europei, de trădători, de impertinenți, de maghiarofagi; dar nici când nu poartă acest tesaur în inima lor ca dar d-șeesc și comun tuturor fiilor și fraților de una și aceeași mamă.

Catastrofa a doua din Seghedin deci, de și domni nu o exploatează,

ci o ascund și pitulesc, totuși poate servi de indemn atât Maiest. Sale Regelui, cât și Europei și lumii întregi, cari s'a ridicat în ajutorul poporului din Seghedin, ca tot cu atîta vîlvă și bunăvoință, tot așa de cu grabă, și tot din simț de umanitate și de bunăfacere, să sară în ajutorul celor multe milioane de popor din țară, carele suferă de mulți ani de această catastrofă generală, și să îl scape de un sistem, de o stăpînire și guvernare — în sens patriotic — neadevărata.

pr.

Varietăți.

* (Postal). La stațiunea postală din Olpreț (comit. Dobăcei) este de ocupat locul magistrului postal. Se cer 100 fl. v. a. cauțiune; Salariul anual e 120 fl., paușale 40 fl., și 474 fl., bani pentru espedări. Terminul suplicelor e 3 săptămâni.

* (Calea ferată Ploiesci-Predeal). Cetim în „Resboiul”: Și în această lucrare ca în toate celelalte ne facem o datorie a anunța Românilor, să scie că, pe cât am aflat, multe poduri din cele făcute acum pe linia drumului de fer s'au dărîmat, și aceasta fiind că au fost clădite rău și îngaduite de guvern, pe când inginerii inspectori au raportat neconținut că materialul de peatră și var, care se întrebunțează la temelile acestor poduri, nu sînt în stare a rezista la lovirea scurgerei apelor. Cu toate aceste lucrarea s'a urmat, înainte, tot cu același chip, până când au venit apele de le au sfărîmat.

* (Mulțămîta publică). Văduva preoteasă Anastasia Șandor pre lângă toate greutățile, ce trebuie să le supoarte cu educarea acelor trei orfani minorenii fiind pîtrunsă de un simț moral creștinesc, au donat pre sama nou edificăndei biserici în Mureș-Cuesdiu una suma de 100 fl. Deci Galation Șagău, președintele com. și Petru Oltean, notariu com. pentru comitetul parochial își țin de sînta datorința a exprime recunoștința și mulțămîta sa publică pentru aceasta faptă marinimoasă.

* (Un semn bun pentru agricultori). Din Brăila ni se scrie ca început o bună mișcare în vînderea cerealelor. Din Marsilia și Italia se fac dese cercetări. În vr'o patru zile s'au vîndut peste 50 mii chile de grâu, secară și orz. Grăul s'a ridicat până la o sută de lei chila. Deposite de porumb sînt foarte puține. Din toată țara primim scirile cele mai imbucătoare cu privire la agricultura noastră: cultivatori sînt pretutindeni în plină activitate favorizați de elementele naturii. Pămîntul este încă umed și plugul poate trage cu inlesnire brazdele viitoarelor recolte. Deja o bună parte din câmpii sînt arate și accept a primi semințele. Aceptul semănăturilor de toamnă este foarte plăcut. Importul de grâne exotice continuă pe o scară întinsă în Franca. De la 1 până la 8 Martie a sosit la Marsilia, Bordeaux, și Havre ca la 200,000 hectolitri, din care 100,000 din California contra 95,000 hectolitri abia și în tot de la 22—28 Fevruarie. Importul din Fevruarie s'a ridicat la 1,200,000 hectolitri aproape contra 2 jum. milioane în Ianuarie. Ori cum ar fi, importul de grâne în Franca, de la 1 August până la 28 Fevruarie e de 16 jum. milioane hectolitri. Și cu toate aceste, întreprinderile franceze sînt aproape goale afară de Marsilia unde există un stoc de 1 milion chintale, incolo nu sînt grâne pe nicăeri. Mulțămîta acestei lipse tendința spre creștere a prețului grânelor se manțin de 15 zile și se speră că prețul lor se va ridica. Iată cum s'au vîndut la Marsilia grânele

de import: Grăul ghirca de Galați și de Brăila 23, porumbul cînquantin 14, 50; 50; cel de Galați 14; orzul de Galați și de Brăila 13; secara de Dunăre 14; fasole de Brăila 20, 50; sēmēnța de in și de Dunăre 30, 50. În Anglia, prețurile se țin asemenea bine. Grăul Chirca de Brăila și de Galați s'a vëndut la Londra cu 32, porumbul de Dunăre 22, 6; cel de Galați 24, 6; Orzul de Galați 19, 6; secara de Dunăre și de Galați 25; secara de Dunăre 14, 75; cea de marea neagră 14, 25; Orzul de Dunăre 14, 50; cel de Odesa 14, 75. Sēmēnța de in marea Neagră 30, 75.

* (Monastirea Serge). Cetitorul își aduce aminte, că una din luptele celui din urmă război — aceea care a avut loc aproape de Iovan-Ciflik în Septembrie 1877, — prințul Serge de Leuchttemberg își găsi moartea. Cel întâi glonț turcesc tras în aceeași lovitură pe principe în mijlocul frunței și îl întinse mort la pământ. Puțin după aceea, familia imperială a Rusiei hotărî de a ridica, chiar unde principele Serge căzuse, o mănăstire mare, și de a i da numele prințului pentru amintirea acestor evenimente. De abia se terminase campania, și începură a se ocupa de realizarea acestui proiect. Toți membrii casei imperiale rusesci fără excepție, precum și rudele mai de departe, apoi curțile amice și familiile domnitoare, trimiseră în dar sume foarte însemnate, așa fel că astăzi se vede pe câmpul de bătaie dela Iovan-Ciflik, puțin la mează-noapte de satul cu același nume și de tot aproape de Lom, un edificiu vast, mare și decorat cu magnificență înăuntru și în afară: este mănăstirea Serge. Acest edificiu este monumentul arhitectural cel mai mare ce posedă Bulgaria, și cu toate că este cel mai nou, se va socoti printre mănăstirile cele mai bogate din țară. Mulțămii de donațiuni și fundațiunilor speciale, mănăstirea posedă de pe acum o întindere de loc de 26 leghe pătrate, cuprindând livezi și păduri, mai mult, ea dispune de capitale considerabile, astfel că să socotesce că va fi cu mult mai bogată de cât celebra mănăstire ortodoxă din muntele Athos. Locurile ce i-a fost închinat sunt parte în Rusia și parte în Bulgaria. Un orfelinat alăturat de mănăstire va pute să primească 300 de copii a soldaților ruși sau bulgari morți înaintea inamicului; acești orfelini vor fi crescuți și îngrijiți până la vârsta de 13 ani împliniți. Înăgurarea și sfințirea mănăstirii Serge, care va avé loc în primăvara aceasta, va fi de o magnificență estraordinară. Scopul este de a se face din serbătoarea Sf. Serge o serbătoare națională pentru Bulgaria, și din mănăstirea Serge un loc de perigrinagiu pentru toți creștinii ortodocși ai peninsulei Balcanice, și se crede că chipul cel mai bun de a atinge acest scop va fi de a stabili o conexitate între edificarea acestui monument religios și constituirea principatului Bulgariei.

* (Favoritul Sultanului). „Agenția Hawas” anunțase mai de unăși, că Sultanul Abdul Hamid a înaintat pe comandantul Dreyse la un post înalt. „La République Française” istorisește ași, cum s'a întâmplat că acest comandant, un oficer din cavaleria franceză, este acum adevăratul Sultan al Turciei: „Majestatea Sa Abdul Hamid are după cum se știe o mare grijă și teamă de ori-cine se apropie de el, bănuind că poate să fie asasinat degisași. Padișahul tremură de frica morții. Într'o zi când cugeta Majestatea Sa cum să scape de acest rău dând un strigăt de bucurie se creșu scăpat. Când venise Abdul Hamid în 1867 în Paris primise un oficer de ordonanță francez, care i făcuse o în-

tipărire plăcută. El era un soldat brav, simpatic învêțat a numi lucrurile cu adevăratul lor nume. Abdul Hamid cugetase acum, că dacă ar reafila pe acel oficer, viața lui ar fi asigurată pentru totdeauna. Acela n'ar fi omul, după cum ar dice Paul de Cassagnac, care săși rupă sabia pentru a face din ea pumnale. Sultanul rugă îndată pe ambasadorul seu din Paris săi caute pe oficerul acela. Două luni a trebuit ambasadorului ca să afle pe oficer într'un oraș provincial în care timp Sultanul trăi cu frica în sîn. Dar cât de mare i fû bucuria, când i se anunță, că s'a aflat oficerul de ordonanță! Sultanul roagă pe oficer să vină cât mai iute la dînsul. El i promise un post ales, un palat de locuit, amicitia și favorul seu; în scurt oficerul fû concediat și plecă la Constantinopol. De când este în Constantinopol, face ce vrea cu Abdul Hamid. El locuiesce în Dolma-Bacce. Are de adjutant un colonel din statul major de giniu și Sultanul nu mai poate trăi fără el. Tot ce vrea acest nou favorit se face îndată. Ambasadorii l curtează și umblă după favorul lui; favoriții vechi îl urăsc. Când el dice cu o grosolanie militară, că va trage de urechi pe marele Vizir și Said-Pașa, aceste persoane înalte se și grăbesc ași ascunde urechile. Acest oficer fericit, eroul unei povești din 1001 de nopți, este comandantul Dreyse. Nu se știe cum se va fini norocul lui. Dar deocamdată Turcia este domnită de un oficer francez de cavalerie.

* (Un adaus la cartea bună menagera). Se știe, că specia pescilor e supusă la multe felii de preparățiuni, și nenumărate sunt variațiunile sosurilor, care au fost inventate, pentru a sporî gustul acestei specii. De tot nou și nici într'o carte culinară nu se va găsi sosul cu gaz. Eată ce ni se comunică în această privință din orașul Urjuzino gubernia Smolensk: Un mare transport de pește sosind din Zarizyn la Urjuzino a fost confiscat de comisiunea sanitară care a dispus, ca ășul transport de pește să fie stropit cu gaz și să i se deie foc spre a distruge. Această se făcu, și comisiunea plecă dela fața locului. Cazacii care erau de pază le părea rău de atâta pește frumos și bun, condamnat a se pierde în neagra vecinicie. Cu unstrigăt de „ura!” cum nu s'a auzit la luarea Șipei, ei se aruncară asupra pescelui, mîncîndul cu cea mai mare poftă, fără ca nunul din fii Donului să fie simțit vre-o greutate la stomach. Eată un nou fel de bucate. Pește prăjit cu sos de gaz! Avis bucătăreselor ingenioase. „Staf.”

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.”)

Viena, 26 Martie n. „Politische Correspondenz” anunță din Petersburg: Pertractările ruso-englize asupra măsurilor, ce să se ieie pentru Rumelia-Resăriteană după plecarea Rușilor, înaintază foarte favorabil. Proiectul de ocupațiune a Rumeliei-Răsăritene prin trupele unei s'au mai multor puteri neutrale rămâne cu totul neconsiderat.

Bursa de Viena

din 26 Martie n. 1879.

Metalicele 5%	64 25
Împrumutul naț. 5% (argint)	64 60
Valuta nouă imperială germană	57 45
Împrumutul de stat din 1860	117 25
Acțiuni de bancă	803 —
Acțiuni de credit	242 70
London	117 10
Argint	— —
Galbin	5 54 1/2
Napoleon d'aur (poli)	9 32 1/2

Economic.

Sibiu, 21 Martie n. Pro hectolitru: Grău fl. 5-5.80; Grău sēcăreș, fl. 4.10-4.70; Sēcăraș fl. 3.40-4.80; Orz fl. 3.80; Ovės fl. 1.70-2.10. Cucuruz fl. 2.10-3.10; Mălaiu fl. 4-4.50; Cartofi fl. 1.25-1.75; Sēmēnță decănepă fl. 4.50-5; Mazere fl. 6-6.50; Linte fl. 11-11.50; Fasole fl. 5-5.50; pro 50 chilo: Făină de păne fl. 4.50; Slănină fl. 34-35; Unsoare de porc fl. 23-24; Sēu brut pro 50 chilo fl. 15.50-16; Sēu de luminări fl. 22-22.50; Luminări de sēu 50 chilo fl. 27-27.50; Săpun fl. 20-21; Fân 50 chilo fl. —90-1; Cănepă pro 50 chilo fl. 32-34; Lemne vîrtoase de foc pro metru cubic fl. 3.20 Spirit pro grad 50-55 cr. pro chilo: carne de vită —40— cr.; Carne de vițel 32-55 cr. carne de porc 40-42 cr.; carne de berbec — cr.; o aue 10 de 20 cr.

Budapesta, 22 Martie n. Timpul sēptēmănei trecute a fost într'atâta favorabil, încât n'au domnit furtune și cetățile: Ciongrad, Senteș, Văsărhely și altele, ce erau foarte amenințate de valuriile Tisei, putură duce în deplinire cu succes întărirea și ridicarea iazurilor lor așa, încât pe anul acesta primejdia înecării se poate privi ca delăturată. Cele dintăiu 4 zile ale sēptēmănei aduseră o vreme frumoasă de primăvară crescînd temperatura dela +7° până +12° R; eară de atunci începî timpul a se întuneca și înnoa scădînd temperatura cu încetul până la +6° R. Pre lângă toate aceste însă lucrurile de primăvară pe câmp și în a doua jumătate de sēptēmână s'au continuat neîntrerupt și au înaintat cu deosebire lucrurile vii și sēmănturile. Ținuturile înecate nu vor da pe anul acesta nici o recoltă, pentru că apele se perd tare anevoios și pria canale nu se pot delătura. Comunicațiunea navigală pe Dunăre în sus e deja foarte vioaia în deosebi cu bucatele. S'au vëndut pentru pildă:

Grău la 80-85 mii măi metriche cu fl. 8.70-9.35 cr. v. a.

Sēcără la 3000 m. m. cu câte fl. 5.60-6.20;

Orz la 400 m. cu câte fl. 5.25-7.75;

Ovės 4000 m. cu fl. 5.80-6.10;

Cucuruz 10-12 mii m. m. cu fl. 4.65-5.05 cr. v. a.

Făină s'a vëndut de astădată mai puțină dar bine. Consumul în deosebi al indigenilor se vede deocamdată acoperit în de ajuns, dar nu pe lung timp.

Păstăioasele nici în sēptēmăna trecută n'a cam avut căutare și a trecut în deosebi: Mazerea debia cu câte fl. 9 v. a. Fasolea fl. 7-7.50; Linte cu fl. 8-10; Mălaiul cu fl. 8.25-8.40; Sēmēnță de cănepă cu fl. 9-9.50; Sēmēnță de in cu fl. 12.50-13;

Lăunile nu s'au căutat deocamdată de loc.

Porcii au avut căutare animată. În tîrg s'au aflat în sēptēmăna trecută 75 150 de capete, între aceste din Transilvania 1100 și din România 1120.

Unsoarea de porc a scădî în preț cătră sfîrșitul sēptēmănei vëndîndu-se fără vas debia cu fl. 57.50, ear cu vas cu tot cu fl. 50-51.50 cr. v. a.

Slănina a trecut cu fl. 39-41

Untura cu fl. 45 75-46 50;

Spiritul de astădată căutat mai bine s'a vëndut cu fl. 26-29 pro 10,000 litro.

Peile lucraten'au avut trecere și s'a vëndut părechia cu fl. 24-37; cele nelucrate însă au avut o trecere foarte mare vëndîndu-se părechia cu fl. 10.50-12.50 de cal, cele de vițel se suie în preț pe neașteptate. 102 de pei de aceste au trecut cu fl. 185-195;

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitațiuni: în 16 Maiu imob. lui George Iános în Szt. Gerlitzze (trib. M. Văsărhely); în 16 Aprilie și 16 Maiu imob. rēmasului după Stefan Buzás în Hoghin; în 19 Aprilie și 16 Maiu imobil. lui Ludovic Zsigmund în Jombor (isd. cerc. Hoghin); în 21 Aprilie și 21 Maiu imob. lui Petru Sandor în Agrebici (trib. Cluj); în 16 Aprilie și 16 Maiu imob. lui Naftailă Rosenwasser în Felső-Bánya (jud. cerc. Nagy-Bánya); în 13 Maiu și 13 Iunie imob. rēmasului după Iacob Pottantys în Aly (trib. Dej); în 19 Aprilie și 19 Maiu imob. lui Caprian Girlea în Silvaș (jud. cerc. Aiud); în 23 Aprilie și 23 Maiu imob. lui Iosif Florca în Riska (jud. cerc. Körösbánya); în 31 Martie imob. dnei Stefan Gall în Cluj (trib.); în 7 Maiu și 4 Iunie imobil. Mariei Arz în Sibiu; în 23 Aprilie și 23 Maiu imob. lui Nicolae Răsoiu în Vale (trib. Sibiu); în 16 Aprilie și 16 Maiu imob. Mariei Bellus în Balomir (trib. Deva); în 5 Aprilie imob. lui Ludovic Korondi în M. Văsărhely (tribun); în 29 Martie imob. dnei Ioan Arkosi în Cluj (trib.); în 31 Martie imob. lui Cassandra Coșocariu în Galaț (jud. cerc. Făgăraș); în 3 Aprilie mobilele și tot depositul de mărfuri înțetoare de masa concursuală a lui Robert Zekeli în Brașov (trib.); în 5 Aprilie imob. lui Mihail Miess în Cristian (trib. Sibiu); în 4 Aprilie imob. lui Andreiu Fazakas în Lăpuș (jud. cerc. Șomcuta-mare).

Nr. 137-1879.

2-3

EDICT.

Ana născută Ioan Găitan din Satulung care a părăsit cu necredință de 4 1/2 ani pe legiuitul ei bărbat Ioan Teodor Median tot din Satulung, fără de a se ști locul unde se află este prin aceasta citată, ca în termin de un an și o zi să se prezente înaintea scrisurii for matrimonial, căci la din contră și în absența ei se va pertracta și decide procesul divorțial, intentat asupra-i de soțul ei.

Brașov, 15 Februarie 1879.

Forul matrimonial gr. or. al tractului I al Brașovului.

Iosif Barac m. p. protopresb.

Tipografia archidieceșană în Sibiu.

Tocmai a eșit de sub presă:

Archiepiscopul și Metropolitul ANDREIU baron de ȘAGUNA.

De

NICOLAU POPEA,

Archimandrit și vicariu arhiepiscopesc.

Op. premiat de consistoriul respective sinodul archidieceșei ortodoxe române a Transilvaniei.

Cu portret. — 25 coale 8° mare.

Prețul unui esemplar: 2 fl. 50 cr. v. a. — 7 lei noi.

Administrațiunea
Tipografiei archidieceșane în Sibiu.